

altsaa ikke var heldigt at fastsætte strengere Bestemmelser for de under Kongeriget end for de under Slesvig hørende Dele af Derne. Men da det ærede Medlem har meent, at dette kunde skee derved, at man sætter de danske Dele af Derne ind under Hertugdømmets Lovgivning, saa har Udvalget ikke fundet gaad ind derpaa, idet det har hlyntes Fleertallet, at det ikke var noget god. Vel at faae dette Forhold ordnet paa. Det vil maaskee lykkes den ærede Rigsdagsmand, ved at give sit Forslag en anden Redaction til H. H. Behandling, da at faae det fastgjort.

Lange: Under Nr. 30, til Regjeringsudkastets Paragraph 41, har jeg tilladt mig at stille et Forslag om, at der efter det første Punktum, der lyder: saaledes, indføres: Om Flytninger.

Den Rigts Indvaanere saaledes paahvilende Værnepligt skal, saalænge de ikke ere indkaldte til Tjeneste, ei være dem til Hindre i at tage Ophold, hvor de vilje, i Kongeriget og Hertugdømmene Slesvig, Holsteen og Lauenborg, dog at de, fra den Tid, de ere blevne optagne i Rullerne (§ 7), i Tilfælde af Flytning forshyne sig med behørigt Flyttebeviis, og skal indskydes:

„Dette gjælder dog ikke om Befarne, saalænge de sandsynligviis kunne komme i Betragtning til Indkaldelse.

Grunden til det saaledes af mig stillede Endringsforslag er den Omstændighed, at efter Udvalgets Endringsforslag Nr. 52 til Regjeringsudkastets Paragraph 24 skal den Paagjældendes Nummer i Søfartsbogen som Befaren afgjøre den Følgeorden, hvort han i sin Tøgt Klasse indkaldes til Tjeneste, saaledes at de høiere Nummere indkaldes fremsfor de lavere. Men det ærede Thing vil deraf see Nødvendigheden af, at den Befarnes Nummer i Søfartsbogen bliver uforandret, saalænge han sandsynlig kan komme i Betragtning til Indkaldelsen; hvis han nemlig omveksles til et andet Distrikts Rulle, vil han der faae et nyt Nummer — og muligen et endnu høiere Nummer.

Regjeringsudkastets § 44, som er overfreven: Om udstrevne Værnepligtiges Reise til Udlandet m. v. — er af Udvalget foreflaaet redigeret saaledes:

Om udstrevne Værnepligtiges Reise til Udlandet m. v.

Den, der er ansat ved Hærens eller Søværnets Ekipe, saavel som den, der paa Sessionen er behandlet til Udstævning, uden at det er afgjort, hvorvidt han saaledes bliver at ansætte, kan ikke reise ud af Riget uden der til i første Tilfælde at være meddeelt Rigsbestyrelsens, i sidste Justitsministeriets Tilladelse.

Overtrædelse heraf straffes i Frestid med en Bøde af 10 Rd., men i Rigtid bliver den Paagjældende at tiltale og idomme Straf af simpelt Fængsel indtil 6 Maanedes og iøvrigt at behandle efter § 40.

Forsaaedit Vedkommendes Tjenesteforhold medfører det, bliver han selvfølgelig at domme ved en militair Ret.

Bestemmelserne i denne og de tvende næstføregaaende Paragrapher blive ogsaa at bringe til Andendelse for Island, Færøerne og de danske Colonier udenfor Europa (§ 2).

Med Forslag under Nr. 32 gaar derind ud paa, at Paragraphen redigeres saaledes:

„Den, der henhører til den staaende Hær, eller som staaer i fast Nummer ved Sø-Artilleriet, kan ikke reise ud af Landet, uden dertil af vedkommende Rigsbestyrelse meddeelt Tilladelse, som i Reglen ikke kan ventes, saalænge den Paagjældende forretter fast Tjeneste. For Overtrædelse heraf anses Vedkommende af Sessionen med en Multt af 10 til 20 Rd., forsaavidt hans Tjenesteforhold ei medfører, at han bliver at domme ved militair Ret.

Det Samme gjælder om dem, der, som Følge af de ved Lodtrækningen erhølte høiere Nummere, midlertidig ere forbigaaede, saalænge de i Overensstemmelse med § 20 kunne, som overcomplete Soldater, indkaldes til Tjeneste ved den staaende Hær.

De, der endelig ere overførte til Forstærkning, saavel som de, der ere indtagne til saadan Søkrigstjeneste, hvortil befarent Mandstab